Dosarul nr.2a-1480/2025
Judecătoria Orhei, sediul Rezina judecător D. Cebaniţa

D E C I Z I E

28 iulie 2026 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţa:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Mariana Sajin, Alina Ţihonschi

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, apelul declarat de apelantul Baiu Alexandru, în persoana reprezentantului avocat Gherbovei Mihail, împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 23 septembrie 2025, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Max-Credit" SRL către Baiu Alexandru privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantei:

1. La 30 mai 2025, OCN „Max-Credit" SRL a depus cerere de chemare în judecată către Baiu Alexandru, privind încasarea datoriei în mărime de 14.867,97 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 644,68 lei.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că între OCN „Max Credit" SRL şi Baiu Alexandru a fost încheiat contractul de împrumut nr. 100273607 din 13 decembrie 2024, prin care reclamanta s-a obligat să acorde pârâtului un împrumut în cuantum de 12.478,00 lei, iar acesta şi-a asumat obligaţia de a restitui suma împrumutată, împreună cu dobânda aferentă, prin achitarea a 18 rate lunare egale, în mărime de câte 869,00 lei fiecare, începând cu data de 06 ianuarie 2025, în conformitate cu prevederile secţiunilor 1.01 şi 3.02 lit.(a) din contract, cu respectarea graficului de rambursare a împrumutului.
3. Reclamanta afirmă că şi-a executat integral obligaţiile contractuale asumate, acordând pârâtului suma împrumutată în termenul şi în condiţiile prevăzute de secţiunea 3.01 din contract.
4. Totodată, aceasta a susţinut că Baiu Alexandru a executat doar obligaţia de achitare a unei singure rate lunare, după care a încetat să îşi onoreze obligaţiile contractuale privind rambursarea împrumutului, neachitând ratele scadente în cuantumul şi la termenele convenite, iar din motive neimputabile reclamantei se eschivează în continuare de la executarea obligaţiilor asumate.
5. În vederea soluţionării amiabile a litigiului, reclamanta a menţionat că l-a somat pe pârât atât telefonic, cât şi prin scrisoarea recomandată din 09 aprilie 2025, solicitând achitarea ratelor scadente şi restante, precum şi informându-l despre consecinţele neexecutării obligaţiilor contractuale. Cu toate acestea, Baiu Alexandru

nu a dat curs solicitărilor formulate şi a refuzat în continuare executarea obligaţiilor asumate.

6. În aceste condiţii, OCN „Max Credit” SRL solicită încasarea de la Baiu Alexandru a datoriei restante în sumă totală de 14.867,97 lei, compusă din: 11.800,00 lei – soldul neachitat al capitalului; 2.554,00 lei – dobânda anuală; şi 513,97 lei – dobânda de întârziere calculată în conformitate cu secţiunea 3.02 lit. (b) din contractul de împrumut.

7. Reclamanta a mai invocat că, prin neexecutarea la termen a obligaţiilor contractuale, Baiu Alexandru a încălcat grav atât drepturile şi interesele sale patrimoniale, cât şi dispoziţiile legislaţiei civile privind executarea obligaţiilor, făcând trimitere la prevederile art.858 alin.(2) Cod civil, potrivit cărora obligaţia trebuie executată în mod corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

8. În drept, reclamanta şi-a întemeiat cererea pe prevederile art. art.10; 774; 776; 858; 901; 993 alin.(1); 1242; 1244; 1247 şi 1248 alin.(2) Cod civil, precum şi pe dispoziţiile art. art.7 alin.(1) şi (2); 33; 33^1; 38; 39 alin.(14); 56; 75; 96; 166; 167; 168; 243 Cod de procedură civilă.

Poziţia instanţei de fond:

9. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 23 septembrie 2025, s-a admis cererea cu valoare redusă înaintată de OCN „Max Credit” SRL. S-a încasat de la Baiu Alexandru în beneficiul OCN „Max Credit” SRL, datoria în baza contractului de împrumut nr.100273607 din 13.12.2024 în mărime de 14.867,97 şi cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat, achitată la înaintarea acţiunii în sumă de 644,68 lei.

Solicitarea apelantului:

10. La 17 octombrie 2025, Baiu Alexandru, în persoana reprezentantului avocat Gherbovei Mihail, a depus apel nemotivat, împotriva hotărârii instanţei de fond, solicitând admiterea apelului, cu casarea hotărârii instanţei de fond.

11. Prin încheierea Curţii de Apel Nord din 24 decembrie 2025, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de apelantul şi s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

12. La 22 ianuarie 2026, Baiu Alexandru, în persoana reprezentantului avocat Gherbovei Mihail, a depus apel motivat, cu solicitarea admiteri apelului, casarea hotărârii instanţei de fond şi pronunţarea unei noi hotărârii prin care să fie recalculată datoria, să fie reduse corespunzător dobânzile excesive, să se înlăture cheltuielile nejustificate.

Argumentele părţilor:

13. În motivarea cererii de apel, apelantul susţine că hotărârea instanţei de fond este neîntemeiată, contrară circumstanţelor reale ale cauzei şi prevederilor

legale incidente, întrucât soluţia pronunţată nu reflectă în mod just situaţia de fapt şi de drept, motiv pentru care solicită casarea acesteia.

14. În acest sens, apelantul indică că prezenta cauză a fost examinată în procedură scrisă, ca cerere cu valoare redusă, în temeiul art.276^2–276^4 Cod de procedură civilă, fără citarea părţilor şi fără audierea sa, deşi acesta are calitatea de consumator şi se află într-o poziţie economică inferioară faţă de o instituţie financiară nebancară.

15. Deşi procedura cererilor cu valoare redusă are, prin natura sa, un caracter preponderent scris, apelantul invocă faptul că art.276^3 alin.(2) Cod de procedură civilă conferă instanţei posibilitatea de a dispune citarea participanţilor la proces atunci când apreciază că aceasta este necesară pentru asigurarea unei examinări complete şi contradictorii a cauzei.

16. Potrivit argumentelor formulate, caracterul scris al acestei proceduri nu exonerează instanţa de obligaţia de a respecta principiile fundamentale ale procesului civil, în special principiul contradictorialităţii, al egalităţii armelor şi al rolului activ al judecătorului. Or, în speţă, examinarea cauzei exclusiv pe baza înscrisurilor depuse la dosar, fără citarea părţilor şi fără audierea apelantului, ar fi condus la o analiză formală a pretenţiilor reclamantului, lipsită de clarificările necesare pentru stabilirea adevărului judiciar.

17. Apelantul mai susţine că instanţa de fond nu a motivat din ce considerente a apreciat suficientă examinarea cauzei exclusiv în baza probelor scrise prezentate de reclamant, în condiţiile în care litigiul ridica multiple chestiuni de fapt şi de drept ce necesitau explicaţii suplimentare, inclusiv sub aspectul scadenţei anticipate a obligaţiei, al modalităţii de calcul al datoriei, al imputării plăţilor efectuate şi al naturii juridice a dobânzilor pretinse. În lipsa unei asemenea motivări, opţiunea instanţei de a nu dispune citarea părţilor apare, în opinia apelantului, ca fiind arbitrară şi contrară scopului reglementării cuprinse la art.276^3 alin.(2) Cod de procedură civilă.

18. Totodată, apelantul relevă că situaţia sa impunea o abordare mai atentă din partea instanţei, având în vedere calitatea sa de consumator şi poziţia vădit dezechilibrată în raport cu instituţia financiară nebancară, care a redactat contractul, a calculat unilateral pretinsa datorie şi a prezentat instanţei un ansamblu de înscrisuri cu caracter tehnic, dificil de contestat în lipsa posibilităţii de a formula explicaţii orale sau de a solicita clarificări. În aceste condiţii, neutilizarea prerogativei conferite instanţei de art.276^3 alin.(2) Cod de procedură civilă ar fi perpetuat dezechilibrul procesual existent, în detrimentul părţii considerate mai vulnerabile.

19. În continuare, apelantul mai indică că simpla reţinere de către instanţă a faptului că acesta „a omis să se conformeze cerinţelor” nu poate constitui o justificare suficientă pentru renunţarea la desfăşurarea unei şedinţe de judecată, în cadrul căreia să fie asigurată efectiv respectarea sarcinii probei, protecţia consumatorului şi egalitatea armelor. În opinia sa, prin refuzul implicit de a cita

părţile, instanţa de fond a restrâns în mod semnificativ dreptul său la apărare, a afectat caracterul contradictoriu al procedurii, garantat de art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi art.26 Cod de procedură civilă, şi a favorizat poziţia intimatului-reclamant, preluând integral susţinerile acestuia şi acordând o forţă probantă sporită calculului unilateral al datoriei întocmit de acesta.

20. De asemenea, apelantul susţine că, chiar şi în cadrul procedurii scrise, instanţa avea obligaţia de a verifica din oficiu aspectele relevante pentru protecţia consumatorului, inclusiv existenţa unor eventuale clauze abuzive, proporţionalitatea penalităţilor şi legalitatea modalităţii de calcul a dobânzilor, obligaţie care, în opinia sa, nu a fost îndeplinită.

21. Astfel, acesta indică că instanţa de fond a preluat integral calculul prezentat de reclamant, fără a efectua o verificare reală a legalităţii şi proporţionalităţii dobânzii contractuale şi a dobânzii de întârziere şi fără a analiza eventualul caracter abuziv al acestora prin raportare la statutul său de consumator.

22. În acelaşi context, apelantul invocă faptul că instanţa nu a analizat posibilitatea reducerii penalităţilor şi a dobânzilor de întârziere în temeiul normelor referitoare la clauza penală excesivă şi la principiul executării cu bună-credinţă a obligaţiilor.

23. Totodată, acesta critică faptul că hotărârea atacată nu conţine o analiză efectivă a modalităţii de calcul a sumei de 14.867,97 lei, limitându-se la reproducerea susţinerilor reclamantului, fără a explica modul în care s-a ajuns la cuantumul respectiv şi fără a verifica dacă dobânzile au fost calculate în limitele prevăzute de lege.

24. Apelantul susţine că instanţa de fond a omis să examineze din oficiu clauzele standard ale contractului de credit nebancar, deşi acesta are natura unui contract de adeziune, iar apelantul beneficiază de protecţia conferită consumatorilor în raporturile juridice contractuale.

25. În continuarea motivelor de apel, apelantul susţine că instanţa de fond a reţinut, în esenţă, că la data de 13 decembrie 2024, între OCN „Max Credit” SRL şi acesta a fost încheiat contractul de împrumut nr.100273607, în temeiul căruia i-a fost acordată suma de 12.478,00 lei, pe un termen de 18 luni, cu o dobândă anuală de 30% şi o dobândă anuală efectivă (DAE) de 35,45%, suma totală rambursabilă fiind de 15.642 lei.

26. Potrivit constatărilor instanţei de fond, graficul de rambursare prevedea achitarea a 18 rate lunare egale, în cuantum de 869 lei fiecare, pentru perioada 06 ianuarie 2025 – 08 iunie 2026. Totodată, în baza înscrisurilor prezentate de reclamant, instanţa a reţinut că apelantul a efectuat o plată integrală în sumă de 869,00 lei şi o plată parţială în sumă de 450,00 lei, restul obligaţiei contractuale rămânând neachitat.

27. De asemenea, instanţa de fond a reţinut că, potrivit prevederilor contractului, în cazul executării cu întârziere a obligaţiilor de plată era datorată o dobândă de întârziere în cuantum de 0,04% pe zi, calculată asupra sumei iniţiale a

împrumutului. În aceste condiţii, reclamantul a solicitat încasarea sumei totale de 14.867,97 lei, compusă din 11.800,00 lei – soldul capitalului restant, 2.554,00 lei – dobânda contractuală anuală şi 513,97 lei – dobânda de întârziere aferentă unei perioade de 103 zile, pretenţii admise integral de instanţă, împreună cu suma de 644,68 lei cu titlu de taxă de stat.

28. Apelantul precizează că nu contestă existenţa raportului juridic obligaţional dintre părţi, respectiv faptul încheierii contractului de împrumut şi nici împrejurarea că a beneficiat efectiv de suma acordată cu titlu de credit. Criticile formulate vizează însă modul în care instanţa de fond a interpretat şi aplicat clauzele contractuale referitoare la dobânzi şi penalităţi, precum şi lipsa unui control jurisdicţional efectiv asupra legalităţii şi proporţionalităţii acestora.

29. Potrivit argumentelor invocate, raportul juridic litigios izvorăşte dintr-un contract de credit pentru consumatori, în cadrul căruia creditorul este o organizaţie de creditare nebancară, profesionistă în domeniul acordării creditelor, iar apelantul are calitatea de consumator, persoană fizică ce nu acţionează în scop profesional.

30. Totodată, apelantul relevă că respectivul contract are natura juridică a unui contract de adeziune, redactat în prealabil de creditor, rolul său limitându-se exclusiv la acceptarea şi semnarea condiţiilor contractuale prestabilite.

31. Într-un asemenea context, apelantul susţine că instanţa avea obligaţia de a verifica inclusiv din oficiu dacă au fost respectate cerinţele de informare precontractuală şi condiţiile de formă prevăzute de Legea nr. 202/2013, inclusiv sub aspectul inserării clauzelor esenţiale privind dobânda anuală efectivă, costul total al creditului şi consecinţele neexecutării obligaţiilor contractuale.

32. De asemenea, potrivit motivelor de apel, instanţa era obligată să examineze dacă prevederile contractuale referitoare la dobânzi, penalităţi şi dobânda de întârziere creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor, contrar exigenţelor bunei-credinţe, precum şi dacă creditorul şi-a executat obligaţia legală privind evaluarea bonităţii consumatorului, iar eventuala nerespectare a acestei obligaţii atrage consecinţele prevăzute de lege, inclusiv sub aspectul limitării anumitor costuri ale creditului.

33. Apelantul apreciază că hotărârea primei instanţe nu conţine nicio analiză efectivă asupra acestor aspecte, instanţa limitându-se la a reproduce afirmaţia reclamantului potrivit căreia dobânda aplicată nu depăşeşte limitele legale, fără a expune calculele şi argumentele juridice care să justifice această concluzie.

34. În opinia apelantului, o asemenea abordare reprezintă o aplicare formală şi insuficientă a dispoziţiilor legale incidente, de natură să afecteze însăşi legalitatea hotărârii atacate.

35. În continuare, apelantul invocă faptul că, potrivit Secţiunii 3.02 lit. b) din contract, în cazul neachitării obligaţiilor la scadenţă, împrumutatul datorează o dobândă de întârziere de 0,04% pe zi, calculată asupra sumei iniţiale a împrumutului, pentru termenul de utilizare a creditului.

36. Potrivit argumentelor dezvoltate în apel, modalitatea de calcul a dobânzii de întârziere prin raportare la valoarea inițială a împrumutului, și nu la soldul efectiv restant existent la fiecare moment al executării contractului, creează o situație vădit defavorabilă pentru debitor, întrucât conduce la perceperea unor dobânzi de întârziere inclusiv asupra unor sume deja achitate ori care, în mod firesc, ar fi trebuit considerate stinse prin plățile efectuate, împrejurare apreciată ca fiind contrară finalității juridice a dobânzii de întârziere, respectiv repararea prejudiciului suferit de creditor și susceptibilă să genereze o îmbogățire fără justă cauză în patrimoniul acestuia.

37. Din perspectiva dispozițiilor art.942 Codul civil și a normelor referitoare la reducerea clauzei penale excesive, apelantul susține că instanța avea obligația de a analiza dacă raportarea dobânzii de întârziere la suma inițială a creditului este proporțională cu prejudiciul efectiv suportat de creditor, precum și dacă această clauză contractuală nu trebuia interpretată, în caz de dubiu, în favoarea consumatorului, prin raportare la soldul restant și la durata efectivă a întârzierii.

38. Totodată, acesta atrage atenția asupra faptului că instanța de fond a admis în mod automat suma de 513,97 lei cu titlu de dobândă de întârziere aferentă unei perioade de 103 zile, limitându-se la preluarea certificatului prezentat de reclamant, fără a verifica elementele care au stat la baza calculului acestei creanțe.

39. În concret, apelantul susține că din hotărâre nu rezultă data exactă de la care a început să curgă dobânda de întârziere, dacă la calculul acesteia au fost avute în vedere plățile efectuate în cuantum de 869,00 lei și 450,00 lei, precum și diminuarea corespunzătoare a soldului restant și nici dacă dobânda de întârziere a fost determinată cu respectarea limitelor prevăzute de Legea nr. 202/2013, în coroborare cu dispozițiile art. 942 din Codul civil.

40. În continuare, apelantul susține că dobânda de întârziere în cuantum de 0,04% pe zi, aplicată asupra întregii sume inițiale a creditului și cumulată cu dobânda contractuală anuală de 30%, reprezintă, prin natura sa, o sarcină financiară excesiv de împovărătoare pentru consumator, mai ales în condițiile în care veniturile reale ale debitorului nu au fost analizate de instanță.

41. În concluzie, apelantul apreciază că hotărârea atacată este superficial motivată, fiind pronunțată cu ignorarea rolului activ al instanței în litigiile privind creditele de consum și printr-o preluare mecanică a probelor și susținerilor prezentate de reclamant, fără efectuarea unei analize proprii asupra legalității acestora.

42. Având în vedere ansamblul argumentelor expuse, apelantul solicită constatarea faptului că hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 23 septembrie 2025, se întemeiază pe o aplicare formală și incompletă a dispozițiilor Codului civil și ale Legii nr. 202/2013, necuprinzând o motivare efectivă cu privire la legalitatea și proporționalitatea dobânzii contractuale anuale și a dobânzii de întârziere, neexaminând caracterul eventual abuziv și excesiv al clauzei contractuale referitoare la dobânda de întârziere de 0,04% pe zi, calculată asupra sumei inițiale a

împrumutului, şi neanalizând posibilitatea reducerii penalităţilor, precum şi situaţia particulară a debitorului în calitate de consumator.

43. În conformitate cu art.276^4 alin.(5) CPC, instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

44. Astfel, instanţa de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa părţilor.

Aprecierea instanţei de apel:

45. Studiind materialele cauzei şi înscrisurile administrate, analizând concluziile expuse în hotărârea supusă apelului în coroborare cu argumentele expuse în cererea de apel, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră apelul neîntemeiat, care urmează a fi respins, iar hotărârea primei instanţe menţinută, reieşind din următoarele motive.

46. În conformitate cu prevederile art.276^2 alin.(1) CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

47. Conform art.276^3 alin.(1) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

48. Potrivit art.276^4 alin.(1) CPC, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. (2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. (4) Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. (5) Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

49. În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe.

50. Potrivit dispoziţiilor art.373 alin.(1) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum

şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

51. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

52. Lucrările dosarului atestă că, la data de 13 decembrie 2024, între OCN „Max Credit" SRL, în calitate de creditor şi Baiu Alexandru, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 100273607, prin care creditorul s-a obligat să acorde debitorului un împrumut destinat procurării unor bunuri (f.d.17–19).

53. Totodată, potrivit copiei facturii fiscale seria/nr. AAU4526489 din 14 decembrie 2024, se confirmă că Baiu Alexandru a procurat de la SRL „Maximum Electronic" două bunuri în valoare totală de 12.478,00 lei (f.d.15).

54. Din informaţia precontractuală aferentă contractului de credit nebancar rezultă că reclamanta a acordat pârâtului un împrumut în cuantum de 12.478,00 lei, pe o perioadă de 18 luni, cu stabilirea unei dobânzi contractuale în mărime de 30,00% anual, iar dobânda anuală efectivă (DAE) a fost indicată în cuantum de 35,45% anual, suma totală rambursabilă fiind de 15.642,00 lei (f.d.13).

55. Conform prevederilor pct.3.03 din contractul de împrumut şi pct.10.2 din informaţia precontractuală, în cazul executării cu întârziere a obligaţiilor contractuale, părţile au convenit asupra aplicării unei dobânzi de întârziere în cuantum de 0,04% din suma totală a împrumutului contractat.

56. Potrivit graficului de rambursare a împrumutului, anexat la contract, debitorul şi-a asumat obligaţia de a restitui suma împrumutată şi dobânda aferentă prin achitarea a 18 rate lunare egale, în cuantum de 869,00 lei fiecare, pentru perioada cuprinsă între 06 ianuarie 2025 şi 08 iunie 2026 (f.d.14).

57. De asemenea, din informaţia privind situaţia împrumutatului, prezentată de reclamantă în baza contractului de împrumut, rezultă că Baiu Alexandru a efectuat în contul executării obligaţiilor contractuale o singură plată integrală în sumă de 869,00 lei şi o plată parţială în sumă de 450,00 lei, reclamanta indicând că, ulterior acestor plăţi, soldul datoriei restante constituia 14.867,97 lei (f.d.12).

58. Totodată, actele dosarului atestă că, în vederea soluţionării litigiului pe cale amiabilă, la data de 09 aprilie 2025, reclamanta OCN „Max Credit" SRL a expediat în adresa pârâtului Baiu Alexandru somaţia nr. 13006, prin care i-a solicitat achitarea sumei restante rezultate din executarea contractului de împrumut nr. 100273607 din 13 decembrie 2024, acordându-i un termen de 7 zile din momentul recepţionării somaţiei pentru executarea benevolă a obligaţiei de plată (f.d.21). Somaţia respectivă a fost recepţionată de către pârât la data de 02 mai 2025 (f.d.20), însă obligaţia de achitare a datoriei nu a fost executată în termenul acordat.

59. Întrucât pârâtul nu a dat curs solicitării formulate pe cale extrajudiciară şi nu a înlăturat încălcarea obligaţiei asumate prin contractul de împrumut, reclamanta OCN „Max Credit" SRL s-a adresat instanţei de judecată, depunând la data de 30 mai 2025 cerere de chemare în judecată împotriva lui Baiu Alexandru, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 14.867,97 lei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 644,68 lei.

60. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 23 septembrie 2025, s-a admis cererea cu valoare redusă înaintată de OCN „Max Credit" SRL. S-a încasat de la Baiu Alexandru în beneficiul OCN „Max Credit" SRL, datoria în baza contractului de împrumut nr.100273607 din 13.12.2024 în mărime de 14.867,97 şi cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat, achitată la înaintarea acţiunii în sumă de 644,68 lei.

61. Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, Baiu Alexandru, în persoana reprezentantului avocat Gherbovei Mihail, a depus apel împotriva hotărârii instanţei de fond.

62. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel şi raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul civil constată că soluţia primei instanţe de admitere acţiunii depusă OCN „Max Credit" SRL este întemeiată, reieşind din cele ce succed.

63. Conform art.8 alin.(2) lit.a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

64. În conformitate cu art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

65. Conform art.775 alin.(1) Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

66. Potrivit art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

67. Conform prevederilor art.858 alin.(1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

68. Conform prevederilor art.992 alin.(1) Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

69. În conformitate cu art.1242 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar acesta se obligă să restituie banii în aceiaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care iau fost date.

70. Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

71. Articolul 1248 alin.(2) Cod civil prevede că, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

72. Conform art.1763 alin.(1) Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. (4) Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, alte organizaţii care acordă credite în baza legii, precum şi împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanţare participativă.

73. Raportând circumstanţele de fapt constatate la normele de drept material incidente, Colegiul civil reţine că instanţa de fond a stabilit în mod corect existenţa raportului juridic obligaţional dintre părţi, născut din contractul de împrumut nr. 100273607 din 13 decembrie 2024, încheiat în condiţiile prevăzute de lege. Or, în temeiul acestui contract, fiecare dintre părţi şi-a asumat obligaţii reciproce şi interdependente, obligaţia creditorului de a pune la dispoziţia debitorului suma împrumutată fiind corelativă obligaţiei debitorului de a restitui împrumutul, împreună cu dobânda convenită, în termenele şi condiţiile expres prevăzute de contract.

74. În acest context, Colegiul civil constată că reclamanta/intimata şi-a executat integral obligaţia contractuală care îi revenea. Astfel, din factura fiscală seria AAU4526489 din 14 decembrie 2024 şi din informaţia precontractuală anexată la dosar rezultă că suma de 12.478,00 lei a fost pusă efectiv la dispoziţia debitorului şi utilizată pentru procurarea bunurilor indicate în contract. Prin urmare, obligaţia principală a creditorului a fost executată în întregime, împrejurare care nici nu este contestată de apelant.

75. De altfel, însuşi apelantul a recunoscut prin cererea de apel că nu contestă existenţa raportului juridic obligaţional, încheierea contractului de împrumut şi nici faptul că a beneficiat efectiv de suma acordată cu titlu de credit. În aceste condiţii, obiectul prezentului litigiu nu îl constituie existenţa obligaţiei, ci executarea acesteia şi întinderea creanţei pretinse de creditor.

76. În continuare, Colegiul civil reţine că, potrivit informaţiei precontractuale şi graficului de rambursare, părţile au convenit asupra tuturor elementelor esenţiale ale raportului juridic, respectiv asupra valorii creditului de 12.478,00 lei, termenului de rambursare de 18 luni, dobânzii contractuale anuale de 30,00 %, dobânzii anuale efective (DAE) de 35,45 %, sumei totale rambursabile de 15.642,00 lei, precum şi asupra obligaţiei debitorului de a achita 18 rate lunare egale a câte 869,00 lei, în perioada 06 ianuarie 2025 – 08 iunie 2026.

77. Totodată, contractul prevedea în mod expres, la secţiunea 3.02 lit. b), că în cazul neachitării la scadenţă a ratelor lunare, debitorul urma să achite o dobândă de întârziere în cuantum de 0,04 % pe zi din suma iniţială a împrumutului, condiţie contractuală acceptată de apelant prin semnarea contractului, fără ca la momentul încheierii acestuia să formuleze vreo obiecţie privind conţinutul clauzelor contractuale.

78. În aceste împrejurări, susţinerea apelantului potrivit căreia instanţa de fond nu ar fi analizat întinderea obligaţiilor asumate este lipsită de suport factual, întrucât actele dosarului demonstrează că instanţa a verificat atât contractul de împrumut, cât şi informaţia precontractuală şi graficul de rambursare, stabilind conţinutul obligaţiilor asumate de fiecare parte.

79. De asemenea, Colegiul civil reţine că din certificatul privind calculul datoriei şi din situaţia împrumutatului rezultă că, pe parcursul executării contractului, Baiu Alexandru a achitat doar o rată integrală în cuantum de 869,00 lei, distribuită în sumă de 312,00 lei în contul dobânzii contractuale şi 557,00 lei în contul principalului, precum şi o plată parţială în cuantum de 450,00 lei, imputată integral asupra soldului principal. Ulterior acestor plăţi, obligaţiile contractuale nu au mai fost executate.

80. În consecinţă, Colegiul civil constată că neachitarea ratelor scadente nu reprezintă o simplă afirmaţie a reclamantei/intimatei, ci rezultă din înscrisurile administrate în cauză, iar apelantul nu a prezentat nici în faţa primei instanţe şi nici în apel probe care să demonstreze executarea integrală ori parţială a obligaţiilor într-o altă întindere decât cea reţinută de creditor.

81. În aceste condiţii, instanţa de fond a concluzionat în mod întemeiat că soldul principal rămas neachitat constituie 11.800,00 lei, această sumă rezultând din diferenţa dintre valoarea creditului acordat şi plăţile efectiv imputate asupra creditului acordat. Or, apelantul nu a prezentat un calcul alternativ şi nici nu a indicat erori concrete privind modalitatea de determinare a acestei sume.

82. Colegiul civil consideră ca fiind neîntemeiate şi criticile apelantului referitoare la lipsa verificării dobânzii contractuale în cuantum de 2.554,00 lei. Din materialele dosarului rezultă că această dobândă reprezintă contraprestaţia convenită pentru folosirea capitalului împrumutat, fiind stabilită prin contract în cuantum de 30,00 % anual, iar valoarea totală a acesteia era determinabilă încă de la data încheierii contractului şi reflectată atât în informaţia precontractuală, cât şi în graficul de rambursare.

83. Totodată, Colegiul civil observă că apelantul nu a demonstrat existența vreunei erori de calcul privind suma de 2.554,00 lei, limitându-se la afirmații generale privind caracterul pretins excesiv al dobânzii, fără a indica dispoziții legale încălcate ori modalitatea concretă în care calculul efectuat de creditor ar fi fost eronat.

84. Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia instanța de fond nu ar fi verificat legalitatea dobânzii de întârziere. Dimpotrivă, prima instanță a analizat expres dispozițiile art.942 Cod civil, precum și prevederile art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori și a verificat dacă nivelul costurilor aplicate de creditor se încadrează în limitele maxime admise de lege.

85. În acest sens, instanța de fond a reținut în mod justificat că dobânda contractuală anuală de 30 % nu depășește plafonul legal de 50 % prevăzut de art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr. 202/2013, iar dobânda de întârziere de 0,04 % pe zi corespunde limitei maxime admise de aceeași normă legală pentru celelalte plăți aferente contractului de credit.

86. În aceste condiții, criticile apelantului privind caracterul pretins excesiv al dobânzilor nu pot fi primite, întrucât simpla apreciere subiectivă a debitorului asupra cuantumului acestora nu poate prevala asupra voinței contractuale liber exprimate și nici asupra dispozițiilor imperative ale legii, care permit în mod expres perceperea unor asemenea costuri în limitele respectate de creditor.

87. Totodată, Colegiul civil reține că suma de 513,97 lei, solicitată cu titlu de dobândă de întârziere pentru 103 zile, rezultă din aplicarea clauzei contractuale acceptate de părți, iar apelantul nu a prezentat un calcul alternativ și nici nu a demonstrat că perioada avută în vedere sau baza de calcul utilizată de creditor ar fi fost stabilite cu încălcarea contractului ori a dispozițiilor legale incidente.

88. În același timp, argumentul apelantului potrivit căruia instanța era obligată să reducă din oficiu dobânda de întârziere nu poate fi acceptată. Reducerea unei clauze penale sau înlăturarea efectelor unei clauze contractuale presupune existența unor temeiuri legale și factuale concrete, iar în speță apelantul nu a demonstrat că dobânda convenită depășește limitele legale ori că produce efecte contrare dispozițiilor imperative ale Legii nr.202/2013 sau Codului civil.

89. În egală măsură, Colegiul civil respinge susținerile apelantului privind pretinsa lipsă a rolului activ al instanței de fond. Din motivarea hotărârii atacate rezultă că aceasta a examinat contractul de împrumut, informația precontractuală, graficul de rambursare, certificatul privind calculul datoriei, situația împrumutatului și somația expediată anterior introducerii acțiunii, apreciind aceste probe în ansamblul lor și aplicând normele de drept material incidente raportului juridic litigios.

90. Prin urmare, Colegiul civil constată că soluția primei instanțe se întemeiază pe o apreciere completă și obiectivă a probelor administrate și pe o aplicare corectă a dispozițiilor Codului civil și ale Legii nr.202/2013 privind contractele de credit

pentru consumatori, criticile formulate prin apel nefiind de natură să răstoarne legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate.

91. În consecinţă, Colegiul civil apreciază că instanţa de fond a dispus în mod întemeiat încasarea de la Baiu Alexandru în beneficiul OCN „Max Credit” SRL a sumei de 11.800,00 lei cu titlu de sold restant al împrumutului, a sumei de 2.554,00 lei cu titlu de dobândă contractuală anuală şi a sumei de 513,97 lei cu titlu de dobândă de întârziere, precum şi a cheltuielilor de judecată, neexistând motive de fapt sau de drept care să justifice modificarea ori casarea hotărârii atacate.

92. În ceea ce priveşte celelalte critici invocate prin cererea de apel, referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la apărare şi a principiului contradictorialităţii ca urmare a examinării cauzei în lipsa părţilor, în procedura cererilor cu valoare redusă, Colegiul civil constată că acestea sunt neîntemeiate, întrucât procedura aplicată de instanţa de fond a fost una conformă prevederilor legale incidente.

93. Astfel, Colegiul civil reţine că, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03 iunie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, instanţa dispunând examinarea cauzei în lipsa participanţilor la proces, în conformitate cu dispoziţiile procedurale aplicabile acestei categorii de litigii (f.d.23–24).

94. Totodată, în aceeaşi zi, copia cererii de chemare în judecată, împreună cu înscrisurile anexate şi copia încheierii din 03 iunie 2025, au fost expediate apelantului la domiciliul acestuia, indicat în contract şi în cererea de chemare în judecată, fiind recepţionate de acesta la data de 09 iunie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la dosar (f.d.27).

95. Prin urmare, contrar susţinerilor formulate în cererea de apel, materialele cauzei demonstrează că apelantul a fost informat în mod corespunzător despre existenţa procesului, despre procedura în care urma să fie examinată cauza, precum şi despre drepturile procesuale de care beneficia în cadrul acesteia, inclusiv dreptul de a prezenta referinţă, obiecţii şi probe în susţinerea poziţiei sale procesuale.

96. În acest context, Colegiul civil reţine că procedura cererilor cu valoare redusă constituie o procedură specială, reglementată de art.276^2–276^4 Cod de procedură civilă, caracterizată prin preponderenţa formei scrise, legiuitorul instituind în mod expres regula examinării cauzei fără desfăşurarea şedinţelor publice, în vederea asigurării soluţionării cu celeritate a litigiilor având o valoare redusă.

97. Astfel, potrivit art.276^3 alin.(1) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă, iar conform alin.(2) al aceluiaşi articol, judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar ori dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cauza în şedinţă publică.

98. Din conţinutul acestei norme rezultă fără echivoc că legiuitorul nu a instituit obligaţia instanţei de a cita participanţii la proces în toate cauzele examinate potrivit procedurii cererilor cu valoare redusă, ci a conferit instanţei o

facultate, exercitarea acesteia fiind lăsată la aprecierea judecătorului în funcţie de particularităţile fiecărei cauze.

99. Or, în speţă, Colegiul civil constată că apelantul, după primirea copiei cererii de chemare în judecată şi a încheierii din 03 iunie 2025, nu a depus referinţă, nu a formulat obiecţii asupra pretenţiilor reclamantei, nu a prezentat probe în apărarea sa şi nici nu a solicitat instanţei examinarea cauzei în şedinţă publică, deşi beneficia de această posibilitate procesuală.

100. În aceste condiţii, susţinerea apelantului potrivit căreia instanţa de fond era obligată să dispună din oficiu citarea părţilor nu poate fi acceptată, deoarece o asemenea obligaţie nu rezultă din dispoziţiile art.276^3 Cod de procedură civilă, iar simplul fapt că litigiul priveşte un contract de credit pentru consumatori nu înlătură aplicarea regulilor speciale instituite pentru procedura cererilor cu valoare redusă.

101. Prin urmare, constatând că argumentele invocate de apelant nu sunt de natură să combată legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate şi nu relevă existenţa unor încălcări procedurale care ar fi putut influenţa soluţia pronunţată, Colegiul civil, reieşind din considerentele expuse supra, conchide asupra necesităţii respingerii cererii de apel declarate şi menţinerii hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

102. În conformitate cu art.385 lit.a), 276^4 alin.(4) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de apelantul Baiu Alexandru, în persoana reprezentantului avocat Gherbovei Mihail.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 23 septembrie 2025, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Max-Credit" SRL către Baiu Alexandru privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Preşedintele completului Stanislav Grosu

Judecătorii Mariana Sajin

Alina Ţihonschi